

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 20. S. Hieronymus Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. tur, invenit; eadem ipsi agrotanti fo-
 A. C. 382.º roria charitate inservit; S. Ascolus The-
 salonicensis quoque ad ægrotum in vi-
 Ambr. ep. 15. summo decumbentis solatio, nunquam
 the 10. enim antea eum viderat; ergo perverti-
 sæculi mores deflentes, mutuis lacryma-
 sua vestimenta humectarunt.

§. XX.

S. Hieronymus Romæ.

Hier. ep. 11. S. Sanctus Hieronymus in ista Romana con-
 ad Ageruc. versatione S. Damaso Papæ familiaris
 c. 3. fuit, eumque in scribendis Epistolis ju-
 Ep. 99. ad vabat, & Rescriptis, quæ, pro consilio
 Asell. ap. rogatus, ad diversa Ecclesiarum Conci-
 Hier. ep. 124. lia dabat. Brevis tempore omnes S. Hier-
 144. 145. onymum magni facere, ejusque morum
 Præf. in E. ronymum magni facere, ejusque morum
 vang. ep. 145. sanctitatem, humilitatem, & facundiam
 amare cœperunt, omnes virum Episco-
 patu dignum censebant. Damasus Papa
 virum jam antea sæpius de variis Scri-
 pturæ quæstionibus consuluerat, eum-
 que ad emendandam latinam Versionem
 Novi Testamenti hortatus fuerat, cum
 ergo Hieronymum Romæ apud se habe-
 ret, ut labores suos in S. Scripturam con-
 tinuaret, auctor fuit. Illo tempore, quo
 Romæ fuit, verosimiliter creditur, Tra-
 ctatum in visionem Cherubinorum Isaie
 Ep. 142. 143. composuisse, & in Parabolam filii Prodi-
 146. gi, quem utrumque aliis scribentibus di-
 ctavit, cum ipse oculis laboraret; item
 versio-

versionem duarum Homiliarum Origenis in Cantica, & correctionem Psalterii secundum Septuaginta. Illo etiam tempore, & S. Damaso Papa luce fruente, scripsit contra Helvidium, Auxentii Discipulum, qui librum ediderat, quo, se quidem iudice, ostenderat ex Scriptura, S. Virginem, Domino nostro nato, ex S. Joseph alios liberos peperisse; tum ad Thesin transgrediebatur, & affirmabat, Virginitatem nullatenus Matrimonio esse meliorem. Is error in Oriente disseminatus, ut vidimus, dum de Antidicomarianitis locuti sumus, in Occidente etiam serpere coeperat. S. Hieronymus aliquamdiu Helvidii scriptum tum ob Auctoris obscuritatem, quem non noverat, quamvis & ipse Romae ageret, tum ob vile operis pretium, sprexit; tandem amici persuaserunt, ut responderet; atque clare demonstravit, nihil in Scriptura inveniri, quod opinioni in Ecclesia receptae adversaretur, Mariam semper Virginem mansisse, & S. Josephum Virginitatis ejus custodem fuisse. Imo propugnat, sanctum Virum Virginitatem servasse. In hoc libro Virginitatis virtutem extollit, & Matrimonii laudibus nihil detrahit. Circa idem tempus Dialogum contra Luciferianos scripsisse creditur, qui Ursini Sectatoribus juncti, turbas ciere in Damasum Papam non desistebant.

Sæculum IV.
A. C. 382.

Post. ep. 151.
Præf. in Ps.
Ep. 50. ad
Pamm. c. 7.
Gennad. in
Helvid.

Sup. XVII.
§. 26.

c. 8.

c. 9. in fin.

Sæculum IV. stebant. In isto Tractatu S. Hieronymus
 A. C. 382. luculenter ostendit ex actis Concilii Ari-
 minensis, qua ratione Episcopi decepti
Sup. l. XIV. fuissent.

§. 14.

Cœterum nihil S. Hieronymo, quam-
 diu Romæ mansit, tantum negotiorum
 facessivit, quam responsa danda iis, qui
 eum super S. Scriptura consultabant, præ-
 cipue Matronis Romanis; nam quamvis
 viri modestia, quantum poterat, earum
 occursum vitaret, majus tamen in eo
 perquirendo erat scœminarum studium;
 istarum numero S. Marcella, S. Afella,
Epist. 99. ad Afell. ep. 16. ad Princip. e. 3. præf. in ep. ad Galat. soror ejus, & Mater earum Albina sunt
 accensendæ. Marcella brevi tempore,
 & in compendio Doctrina proficiens,
 quam sibi S. Hieronymus longo labore
 comparaverat, sæpe eum exinde, ut ex

Ep. 136. 137. &c. Epistolis apparet, consuluit; ea septimo
 post primas nuptias mense vidua, move-
 ri non potuit, ut deinde novo fœdere
 jungeretur Cereali, viro, ætate quidem
 gravi, sed nobilissimo, & opulentissimo,
 qui sub Constantio Romæ Præfectus, &
 anno 358. Consul fuerat. Longissimam
 viduitatem tanta morum puritas com-
 mendavit, ut nemini unquam malæ rei
 suspicio exorta. In domum ruralem pro-
 pe Romam secessit, ubi diu cum filia sua
 Principia Virgine vitam Monasticam du-
 xit; & pium earum exemplum magno
 Monasteriorum, virorum, Virginumque
 nume-

Ep. 10. ad fur.

Ep. 16. ad Princip.

numero originem dedit. Jam pridem, Sæculum IV.
nempe annos ante quadraginta pietatis, A. C. 382.
& vitæ Monasticæ amor S. Marcellæ in-
fillatus fuerat, cum S. Athanasius sub Ju-
lio SS. Pontifice anno 341. Romam ve-
nit; tunc enim ipso docente S. Antonii, *Sup. l. XII.*
adhuc dum viventis institutum, & Disci-
plinam Monasteriorum S. Pacomii pro *§. 20.*
viris æque ac fœminis didicit.

§. XXI.

S. Paula.

Paula Marcellæ amica, atque inter Ma-
tronas Romanas, S. Hieronymi Disci-
pulas, facile illustrissima, ex Rogato & *Hier. ep. 27*
Blesilla parentibus orta erat. Pater e- *ad Eust. c. 1.*
jus genere Græcus, gentis suæ originem
ab Agamemnone repetebat. Mater a
Scipionibus, & Grachis genus ducebat.
Paula Julio Toxotio in matrimonium da-
ta est, viro ex familia Julia, atque ideo
ex Julii, & Æneæ sanguine. Genuit tres
filias, & filium unum. Filiarum primo- *Ep. 22. ad*
genita, ab aviæ nomine Blesilla dicta, se- *Eastoch. c. 6.*
ptem non pluribus mensibus in matri- *Ep. 25. ad*
monio vixit, quod & Marcellæ contige- *Paul.*
rat, & relicta est vidua, viginti annos na-
ta. S. Hieronymus, Romæ agens, eidem
librum Ecclesiastici interpretatus est, ut *Ep. 116. ad*
contemptum mundi insinuaret. Roga- *Paul. &*
vit ipsa, ut sibi commentariolum hujus *Eust.*
libri abiturus relinqueret, quo Scriptu-
ram